

METEOR

LIST OSNOVNE ŠKOLE " NADA BOŽIĆ " U SLAVONSKOM BRODU

GODINA XXII , lipanj 1981.

Dan
škole

NADA BOŽIĆ

Ispitivali su je
mučili...

Ne bojte se nije izdala.

Ostala je vjerna SKOJ-u,

ostala je vjerna Titu,

ostala je vjerna svojoj zemlji.

Križ Zvonimir , 3.b

" D R U Ž E T I T O M I T I S E K U N E M O - "

Nema te više! Kroz beskrajnu prazninu stvarnosti odjekuju te tužne riječi. Tužne , ali istinite ...

Ali riječ Tito treperi oko nas poput zreka što udišemo , upijamo je žedno , jer danas , kad Tita više nema , njegovo ime je simbol mira , slobode , sreće !

Zrakom poput sretnog života lete zvuci. Pjesma... Pjeva je pastirčić , pjeva je malo đake i mladi student. Pjeva je buduća Jugoslavija ! " Druže Tito , mi ti se kunemo ... " U pjesmu je unesena sva tuga za Titom , sreća o slobodi , ponos i obećanje... Obećanje Titu koga nema , obećanje nama samima. Mladima koji se zovu Tito !

Imamo domovinu , najveće blago , Jugoslaviju , najljepši prsten s najvrednijim dijamantom - bijeli grob s četiri zlatna slova u cvijeću. U cvijeću koje sada još jače miriši za našega Tita na cesti za budućnost kojom odjekuje pjesma : " Druže Tito , mi ti se kunemo ..."

Ako negdje u zvjezdanim prostranstvima svaki čovjek ima svoj dio u postojanosti , onda Tito ima najljepšu i najblještaviju zvijezdu !

Draženka Matković , 8.b

T I T U

Za moju radosnu mladost,
za jasne zore
i mirne sumrake,
za zvuk gitare iz daljine
i prvi poljubac sunca,
za sve moje snove -
hvala ti !

Jasna Đurić , 8.b

Duga zbijena povorka ljudi proteže se parkom presvunim zelenilom kroz koje se provlače zraci podnevnog sunca. Povorkom se razlijeva žamor, običan, svakodnevan, isprepleten proljetnom atmosferom i opuštenošću. Gotovo i ne razmišljamo o cilju našega posjeta ovom tako lijepom i svježem okolišu protkanom toplinom aprilskog proljeća.

Sve se više približavamo Kući cvijeća. Glasovi polazamiru u dubini naših osjećanja. Penjući se širokim stepenima pred nama niče Kuća cvijeća, sva u staklu koje sjaja u blagostanju sunčeva zlata. Zelenilo puno života i svjetlosti raspoređeno se unaokolo, a nijema povorka kroči pravo, očiju uprtih u istom pravcu.

Riječi ugušene ponosom, tišina ispunjena nečujnim prigušenim bolom i srcima nas Jugoslavena koja u ovom času kucaju samo za Tita. Prolazimo kraj vodoskoka što odiše jevnostvenošću i plavetnom svježinom. U svakoj kapi tog vječnog neiscrpnog života vidim trepteći sjaj Titovih očiju, osjećam toplinu njegova srca. Željela bih zahvatiti u dlan taj živ taj bljesak, ali ruke se ne miču, ukočene tugom sjećanja.

Po tko zna koji put prolazi muklo povorka Titovog nametu, kroz mjesto vječnog počivališta našeg najdražeg drugamur svojom boli i ćutanjem oda počast, da s ponosom, aliriječi, izrazi još jednom njegove misli jer one su dio našeg neuništive i čvrste.

Usred cvijeća što rasipa ljepotu i čarobno šarenilodijih boja blista bisernim sjajem mramorna ploča, čvrsta poželika, blistaju četiri zlatna slova uklesana zauvijek u prošlost ovoga naroda, visoko nad rijekom njegova života. Razmišljam o Titu, o tom neumrlom divu koji je svoj život ugradio u duge naše mladosti i ljepotu ljudskog postojanja.

Tek me sjaj podnevnog sunca probudi iz toga sna i ja osjetim toplinu kako struji tijelom. Osjećam kako se žamor ponovo polako budi iz dubine tih ljudi čija su srca do malčas kucala samo ponosom i odanošću, kako oživljavaju njih kretnje.

Okrenuh se još jednom prema toj vječnoj zvijezdi našeslobode skovane u krvi i osjetih titraj ponosa kako se razlijeva mojim tijelom, osjetih kako u meni izviru zvuci zaklvoljenom Titu da ćemo čuvati ove rumene zore i modrinu ovo širokog neba, da ćemo uvijek gledati istini u oči ne skrivići se pred jarmom života.

Danijela Narančić, 8.b

DVA SUSRETA

Sjećam se svoga prvog susreta s Titom i znam uvijek ću ga se osjećati. I sada osjećam one trnce, onu radost. Dok je vlak polako stizao, iz daljine se čulo oduševljeno klicanje. Mislila sam da ja neću toliko vikati, već da ću suzdržano i toplo klicati.

Ali kada se iza zavoja pojavio Plavi vlak, u meni je nestalo suzdržanosti i usta su sama vikala, a ruke su same mahale. Na prozoru je stajao Toto i smiješeći se mahao nam. I u njegovim očima zračio se jedan tračak svjetlosti, jedan tračak pogleda koji je ovom času poklonio meni. Vlak je otišao dalje sa Titovom porukom da će ponovo doći.

Sanjala sam taj dan. Zeljela ga. Nadalase. Ali sve su se moje nade srušile sa strašnom vijesti koju je objavio spiker:

"Umro je drug Tito".

Iz Ljubljane je krenuo vlak kroz Sloveniju, preko Zagreba i došao u Slavoniju. Kroz sparni dan probijali su se zvuci sirena i bolno jekali. Stajala sam kraj pruge, a vlak je išao polako i ponosno, ali baš kao i zadnji puta, ali za razliku, sada ga nisu dočekali su dio naših veseli uzvici pionira, omladinaca, radnika, građana, već tišina i sirene.

Vlak je otišao dalje, prema Beogradu. U srcima nam je ostavio bol i tugu.

I sada, poslije nešto više od godinu dana mi živimo bez Tita, ali s Titom. U godinu dana neprekidno ponavljamo zakletvu pred Titom u sebi.

Ponosna sam jer sam i ja dobila dio Titova pogleda.

Ponosna sam jer čuvam ono što nam je Tito ostavio.

Briški Vera, 6.c

To jutro osvanulo je obasjano zlatnim tracima sunca. Cvijeće podiglo glavice, kličući jutru koje se budi.

I moje srce je klicalo. U mislima mi je neprekidno odzvanjale rečenice: "Vidjet ću Tita." Sva uzbuđena krenula sam u školu od smo svi zajedno krenuli na stanicu. Na stanici smo se tiskali jedno do drugog i svatko je želio naprijed da bude bliže Titu kada bi prolazio.

I tada je došao taj trenutak, trenutak koji će vječno živjeti u mojim mislima. Vidjela sam Tita! S prozora vagona smješkao se na nas i mahao rukom. Nikada neću zaboraviti to lice koje se smješka kroz oči blagog pogleda.

Radostan trenutak je brzo prošao. Vlak je otišao dalje, vozeći Tita k' drugoj djeci i u druge krajeve naše zemlje da i tamo uzbudi radost.

Đaković Ankica, 6.a

S J E Ć A N J E

Svi se s tugom sjećamo onog majskog dana 1980. godine kada je, poput strijele u naše srce zabila riječ: "Umro je drug Tito." Prošlo je da kuca veliko srce koje je kucalo za sve nas.

U ratu, Tito je bio borac i vođa svih naših naroda. Borio se za slobodu koja je stečena krvlju iz rana. I Tito je bio ranjen, ali ipak nije zaostajao. Išao je sve dalje i došao do svih cilja-slobode.

U miru se on i dalje borio, ali to je bila borba za nesvrhovitost i ravnopravnost. Želio je da u svijetu nema ratova, da vlada prijateljstvo. Posjećivao je mnoge zemlje sklapajući s njima saveze.

Danas, u našim srcima ostala su samo sjećanja na teške dane rata, na sretne dane mira i na bezbrižne dane djetinjstva koje smo proveli s Titom.

I dalje ćemo slijediti njegov put i djelo, ali sada će to biti bez njega, njega koji nas je vodio putevima sreće.

Lacković Melita, 6.a

GODIŠNJICA SMRTI NAŠEG VOLJENOG TITA

Prije četiri tjedna obilježili smo godišnjicu smrti našeg voljenog druga Tita. 4. maja točno u 15,05 u cijeloj Jugoslaviji zasvirale su tvorničke sirene. Naš narod je tada minutom šutnje odao počast drugu Titu, a onda nastavio rad.

Svi se mi s tugom sjećamo tog tužnog i bolnog 4. maja 1980. godine kada je cijelom Jugoslavijom i svijetom prošla tužna vijest: "Umro je drug Tito."

Cijela Jugoslavija bila je ožalošćena tom vijesti. Nitko nije mogao vjerovati u te bolne riječi. Narednih sedam dana žalosti televizija i radio govorili su o Titovom djetinjstvu, školovanju, njegovim ilegalnim putovanjima, hrabrosti za vrijeme rata, o velikom državniku i ocu nesvrstanosti.

Sav naš narod je u tim teškim trenucima obećao da će slijediti Titov put nesvrstanosti i mira svih naroda svijeta.

Zivić Snježana, 6.a

T I T O

Tito je cvijet u travi
Tito je mirisna ruža ,
Tito je leptir u letu ,
Tito je otac socijalizma ,
poznat u cijelom svijetu.

Stvorio je nesvrstanu zemlju
poznatu
po prijateljstvu
u cijelom svijetu.

Relić Snežana , 3.a

Druga Tita je nosim u srcu.

Jasna Luketić , 1.c

Uvijek pjevam pjesma o tebi. Ja te volim kao svog t

Ljiljana Vidošević , 1.c

Naš drug Tito je uz nas. Naš Tito živi u našem srcu

Slađana Vrbat , 1.d

Drug Tito je bio dobar. Ja volim druga Tita.

Sunčica Rukavina , 1.c

Drug Tito je sunce , drug Tito je mjesec i zvijezde.
Mi smo Titovi , Tito je naš !

Adela Schmidt , 1.c

Učit ću dobro. Slušat ću drugaricu. Sve što si mi
rekao , radit ću , voljeni družo Tito !

Slavoljub Tomašević , 2.a

Ja mislim da ni jedan čovjek ne može učiniti što je
mogao drug Tito.

Ivana Terihoj , 2.c

Sretna sam što Tito pripada meni i mojoj zemlji.

Davorka Mesić , 3.c

Neću dozvoliti da mi se u srcu izbriše uspomena na T

Goran Tužilović , 2.a

Tito je ptica slobode ,

Tito je cvijet mira

Tito je zvijezda sreće.

Jasminka Ivanković , 4.b

Svi smo ga voljeli i dalje ga volimo. On je čovjek
drugačiji od drugih - najbolji , najveći !

Sanja Marić , 6.c

Tog tužnog dana Jugoslavija je zastala. Zemljom se
pronio krik. Tužan . Dug. Bolan. Jugoslavija je plak
Lila je suze za svojim sinom, drugom , učiteljem , vođom
Bila je tužna , ali i ponosna jer samo je ona imala !

Snježana Pejić , 6.c

O TITU RIJEČIMA LJUBAVI

Druga Tita ja nosim u srcu.

Jasna I

Uvijek pjevam pjesma o tebi. Ja te

Ljiljana

Naš drug Tito je uz nas. Naš Tito ž

Slađana

Drug Tito je bio dobar. Ja volim dr

Sunčica I

Drug Tito je sunce , drug Tito je m
Mi smo Titovi , Tito je naš !

Adela Sci

Učit ću dobro. Slušat ću drugaricu.
rekao , radit ću , voljeni druže Tit

Slavoljub

Ja mislim da ni jedan čovjek ne može
mogao drug Tito.

Ivana Ter

Sretna sam što Tito pripada meni i m

Davorka M

Neću dozvoliti da mi se u srcu izbri

Goran Tuž

Tito je ptica slobode ,

Tito je cvijet mira

Tito je zvijezda

Jasminka I

Svi smo ga voljeli i dalje ga volimo.
drugačiji od drugih - najbolji , najv

Sanja Mari

Tog tužnog dana Jugoslavija je zastala
pronio krik. Tužan . Dug. Bolan. Jugos
Lila je suze za svojim sinom, drugom ,
Bila je tužna , ali i ponosna jer samo

Snježana P

Druga Tita je nosim u srcu.

Jasna Luketić , 1.c

Uvijek pjevam pjesma o tebi. Ja te volim kao svog ta

Ljiljana Vidošević , 1.c

Naš drug Tito je uz nas. Naš Tito živi u našem srcu.

Sladana Vrbat , 1.d

Drug Tito je bio dobar. Ja volim druga Tita.

Sunčica Rukavina , 1.c

Drug Tito je sunce , drug Tito je mjesec i zvijezde.
Mi smo Titovi , Tito je naš !

Adela Schmidt , 1.c

Učit ću dobro. Slušat ću drugaricu. Sve što si mi
rekao , ređit ću , voljeni družo Tito !

Slavoljub Tomašević , 2.a

Ja mislim da ni jedan čovjek ne može učiniti što je
mogao drug Tito.

Ivana Terihač , 2.c

Sretna sam što Tito pripada meni i mojoj zemlji.

Davorka Mesić , 3.c

Neću dozvoliti da mi se u srcu izbriše uspomena na Ti

Goran Tužilović , 2.a

Tito je ptica slobode ,

Tito je cvijet mira

Tito je zvijezda sreće.

Jasminka Ivanković , 4.b

Svi smo ga voljeli i dalje ga volimo. On je čovjek
drugačiji od drugih - najbolji , najveći !

Sanja Marić , 6.c

Tog tužnog dana Jugoslavija je zastala. Zemljom se
pronio krik. Tužan . Dug. Bolan. Jugoslavija je plakala
Lila je suze za svojim sinom, drugom , učiteljem , vođom
Bila je tužna , ali i ponosna jer samo je ona imala T

Snježana Pejić , 6.c

I sada , poslije nešto više od godinu dana mi živimo bez Tita , ali s Titom. Ponosni smo jer čuvamo ono što nam je Tito ostavio.

Vera Briški , 6.c

Ostali smo bez najmilijeg druga , najboljeg vođe i učitelja. Ali Tito je legenda , a legenda nikad ne umire.

Dubravka Bakunić , 8.b

Bio je viši od najvišeg planinskog vrha , tvrdi od čelika i jači od smrti. Bio je dragulj naše prošlosti, iz njega je zračila svjetlost i pokazivala nam put do sretnije budućnosti.

Jasna Đurić , 8.b

Izrastao je u velikana , legendu čije je ime uklesano u sva naša djela , uklesano u dubinu našeg srca koje snažno kuca za njega , za domovinu. Učio nas je voljeti i mi mu ljubavljju uzvraćamo.

Mirta Babić , 8.b

Hvala ti za sve sretne dane mog djetinjstva , hvala ti za svu sreću koju sam osjetila živeći s tobom u našoj slobodnoj zemlji.

Sunčica Mažar , 8.b

T I T O

Njegovo srce više ne kuca.

Njegov glas se više ne čuje.

Njegova ruka više ne maše.

Ali on živi !

On još uvijek živi u našim srcima.

Tatjana Birer , 6.b

T I T O

Tito je najveći sin zemlje ove

Tito je cvijet koji ne vene

Tito je veliko srce u našim srcima

Tito je čovjek koji ne umire.

Krešimir Balen , 3.a

zubore sjetno biserni slapovi

i tihe rijeke-

o Titu !

Sume žalosno daleka polja

i ravnice -

o Titu !

Sanjaju nijemo jesenje kiše

i lišće uvelo -

o Titu !

I pjevat će ponosno planine kamene
vječno -

o Titu !

Danijela Narančić , 8.b

TITO

Kad prozborim Tito,

Sunce zasja smjelije.

Kad prozborim Tito ,
cvijet zamitiše snažnije

Kad prozborim Tito ,
moje srce zakuca jače.

Jer Tito je

i sunce , i cvijet i moj
srce

Stribor Pongračić , 3.2

Drug TITO

Drug Tito nam je govorio:

da učimo,

da radimo ,

da svoju zemlju gradimo.

Mi ćemo Tita slušati:

učit ćemo ,

radit ćemo

i svoju zemlju gradit ćemo.

Danijela Lončar , 3.a

S U S R E T P R I J A T E L J S T V A

Jedna od učenica koja će ići na Susret prijateljstva u Makarsku je i Jasna Đurić. S njom razgovor vodi član novinarske grupe.

L.P Da li znaš kako je nastao Susret prijateljstva ?

O Da , to je bilo 1964. godine kada je bila poplava u Zagrebu. Škole iz svih krajeva Jugoslavije pružile su pomoć poplavljenoj školi " Milan Špalj ". Kao sjećanje na tu humanu akciju, svake godine u mjesecu maju održavaju se susreti u školama koje su članice Susreta prijateljstva. Ove godine Susret prijateljstva se održava u školi " Vid Mihaljević " u Makarskoj.

L.P Koliko škola sudjeluje ?

O Sudjeluje 16 osnovnih škola.

L.P Iz kojih su krajeva te škole ?

O Sudjeluju škole iz svih krajeva naše domovine od ravne Slavonije do plavog Jadrana i to iz ovih gradova : dvije osnovne škole iz Beograda i Skoplja , a po jedna iz Križevaca , Ljubljane , Makarske , Kidričeva , Novog Sada , Benja Luke , Kragujevca , Đakovice , Zagreba , Slav. Broda , Nikšića i Sarajeva.

L.P Kakvu ideju širi Susret prijateljstva ?

O Susret prijateljstva širi ideju bratstva i jedinstva , ljubavi među svim narodima i narodnostima , a posebno među nama mladima.

L.P Kako se osjećaš prije polaska u Makarsku na XVII Susret prijateljstva ?

O Ponosna sam što sam izabrana među mnogim učenicima naše škole i mislim da ću opravdati ukazano povjerenje. Sretna sam što ću stvoriti nova prijateljstva i nadam se da će taj susret biti još jedan most prijateljstva koji nitko neće moći srušiti jer on je povezan čvrstim vezama naše mladosti i drugarske ljubavi.

Vlatka Đurić , 6.a

Željno sam očekivala dan kada ću krenuti na Susret prijateljstva. Te noći dugo nisam zaspala , pokušavajući zamisliti sve ono što će tek doći.

Probudila sam se rano. Nije mi bilo teško da ustanem. Sunce se polako izvlačilo iz blijedećeg rumenila , a modro nebo razlijevalo se svježinom majskog svitaja.

Nestrpljivo sam očekivala autobus. Svaki minut bio neizmjereno dug. Konačno , autobus je tu. Upoznavanje. Oči iskričave od istog osjećaja. Tog trena nestalo je sve što nas je do tada možda dijelilo.

Naša radost slila se u pjesmu. Živjeli smo drugarstvom, mladošću , ljubavlju. Zaneseni žarom sreće , ljepotom plavog mora. Iz svakog vala , iz svakog pjenastog oblaka izlila je naša iskrenost i prijateljstvo. Snivali smo da se ostanemo kao vječnost.

Ali vrijeme je tako okrutno. Nosilo je rastanak jer nije moglo osjetiti želju i čeznutljivi šapat naših srca. Mismo se dali pokoriti tuzi. Lica su blistala i do posljednjeg stiska ruke , i onda kada je autobus zamakao pogledu.

Jer sjenke uspomena ostet će skrite negdje u mreži sjećanja , gdje oluja zaborava ne može dospjeti , gdje ne blijede tragovi sreće , gdje šumi samo pjesma mladosti.

Danijela Narančić , 8.b

X X X

Uz odsjaj blijedog mjeseca
koji se prelijeva na usnulom moru
Slušamo zvuk raspjevanje mladosti
i pjevamo pjesmu prijateljstva.

Jasna Đurić , 8.b

BIJELI GOLUB PRIJATELJSTVA

Cijela domovina diše
ljubavlju našeg prijateljstva.
... čujem ritam iz daljine
udaranje valova o obalu.
U zraku lebdi pjesma
spuštena odnekud sa visina.
A u daljinama neba
nazirem galebove.
Sleti mi na rame jedan golub
bijeli golub prijateljstva !

Draženka Matković , 8.b

" L J U B A V A H T A L J U B A V . . . "

LJUBAV JE ...

Ljubav je -
kada te dječak povuče za kosu ,
a ti zaplačeš.
Ljubav je -
kada te dječak pogleda ,
a ti se zacrveniš.
Ljubav je -
kada dobiješ papirić
na kojem piše :

" VOLIM TE "

Tatjana Birer , 6.b

TI

Jednog ljeta
ugraviralo se
u moje srce -
tvoje ime.
Vrijeme prolazi
a ja osjećam
da slova tvog imena
u srcu mom -
blijede.

Draženka Matković, 8.

X X X

Kap ugasle ljubavi
odnesena je zaboravom.
Otplovila u nepovrat.

Danijela Nerančić , 8.b

VEČERAS

Večeras će se klupa dosađivati
i mjesec nas uzalud tražiti.
Zvijezde će sumorno sjati.
A ja ću te sa skrivenom nadom u srcu
Uzalud čekati.

Danka Grčević , 7.c

TVOJE OČI

U srcu mom , u kutu ljubavi
smjestih dva komadića neba ,
smjestih dvije kapljice mor
Plašim se -
utopit će se moje srce u kapl
izgubit će se u tom plavetn
A moji obrazi bit će poput sunca u
kada me pogledaju tvoje oči
Draženka Matković ,

TRAŽILA SAM TE

Tražila sam tvoje oči
na laticama orošenog cvijeća.
Tražila sam tvoj osmijeh
u pozlaćenoj mreži sunca.
Tražila sam tvoje riječi
među bezbrojnim kapima kiše.
Tražila sam te -
u svojim najljepšim snovima.

Danijela Narančić , 8.1

X X X

Koliko radosti
u jednom proljetnom jutru!
Koliko želja
u jednom osmijehu neba !
Koliko ljubavi
u jednom nemirnom srcu !

Danijela Narančić , 8.1

D J E T I N J S T V O

M O J E

DJETINJSTVO

Posljednji odsjaj
zalazećeg sunca
što se zamirujući
gubi u daljini.

Snježana Pejić , 6.c

VRATI SE

Odlazi djetinjstvo poput proljetnog vihora ,
poput rijeke što žubori uz veseli cvrkut ptica. Odlazi
i odnosi sve uspomene i tajne prohujalih godina.

Drhte mi riječi na usnama : " Pričekaj , stani!
Ostani još malo , još samo malo , da se sjetim radosnih
dana moje bezbrižne mladosti ! " Ali ne , ono ne čuje ,
ili neće da čuje. Odlazi prvo polako , neprimjetno , a
onda sve brže i brže. Koračam i dalje , ali ne tako čvrsto.
Moj korak postaje lagan , moje riječi tihe.

Okrenem se još jednom da pogledam sunce koje se
ogleda u rijeci , da čujem cvrkut ptica. Osjećam samo
tugu za nekim. Sve je uzalud , suze mi mute vid , a lice
prekriva tuga. Usne još tiše , gotovo nečujno šapuću :
" VRATI SE ! "

Nada Sekulić , 8.b

ZAUSTAVI DJETINJSTVO

Uhvati vrijeme što leti ,
zaustavi djetinjstvo !
Zaustavi niti što se pore !
Jer zavezati će se čvor
na kraju zlatne niti.
Okrenuti će se nova stranica
našeg života.

Draženka Matković , 8.b

M A L O O S A V I , M A L O O B R E Z I ,
P R O L J E Č U I R O S I

BREZA

Stoji usamljena
na uglu ulice
i kupa se
u sjaju sunca.

Tatjana Birer , 6.b

ROSA

Elještavi dragulji
u zagrljaju sunca.

Tatjana Birer , 6.b

TAMA NAD SAVOM

U tišini noći
češlja Sava svoju dugu ,
valovitu kosu
i šumi.

Šumeći odnosi moje snove ,
odnosi i dio mene sa sobom.
Tiho šumi Sava mojim srcem.
Svaki njen val
otkucaj je mog malog srca.

U tišini noći
češlja Sava svoju dugu ,
valovitu košu

i sniva.

Snježana Pejić , 6.c

PROLJEĆE

Dolepršalo je tiho.
Voćkama podarilo -
najljepšu boju,
pticama-

najveseliju pjesmu
suncu-

najjači sjaj
meni-

najveću radost.

Snježana Pejić , 6.c

UZ RIJEKU

Zašto mi ne mrsiš kose
uz rijeku ?

Zašto uz rijeku ne trčimo
držeći se za ruke ?

Ja i ti.

Sami.

Dođi da budemo uz rijeku.

Gordana Kokanović , 6.a

J E L E N K O

Jelenko je popularna igrana serija za djecu zagrebačke proizvodnje. Ove godine je ona bila najgledanija TV serija za djecu. Snimljena je u okolini Bleda , Potkorena , i Pokljuke. Ta mjesta se nalaze dosta daleko od sela Izečići i Papari gdje stanuju mali glumci : Ramiz , Izeta , Almira i mnogi drugi.

U seriji se spominju dva sela. U jednom se selu nalazila grupa dječaka koji su naišli u šumi na mlado lane. Sakrivali su ga , hranili , podnosili teške batine samo da lane ostane s njima. Za to lane doznaje Ivo , dječak iz susjednog sela. Oduzima im ga i sakriva kod svoje kuće. Tad su nastale svađe između njih. Tukli su se , postavljali jedni drugima zamke i krivili jedni druge.

No , dobro nadvlada zlo te se mali "ratnici" sprijatelje i postanu nerazdvojni drugovi koji traže lovokradicu.

6.c Ti mali glumci morali su izostati iz škole četiri mjeseca da bi se mogli pripremiti za snimanje. Tako su nosili knjige sa sobom , nisu mogli puno učiti jer je snimanje svakog dana bilo naporno i oduzimalo im dosta vremena.

Nataša Dončević , 6.a

EKSKURZIJA KROZ SLAVONIJU I BARANJU

no Prije nekoliko dana 3. razredi su bili na ekskurziji po Slavoniji i Baranji. Posjetili smo Kopački rit, zoološki muzej u Kopačevu i Spomenik palim borcima Crvene armije u Batini. 1. Autobusom smo prolazili kroz Osijek i išli u Muzej Slavonije 6.a i Baranje. Najviše mi se svidio zoološki vrt u Osijeku. Prvo što smo vidjeli bili su kenguri i jedan veliki afrički slon. Bio je tu i ris koji se odmarao iza popodnevnog ručka, lešinari koji su stajali ukočeno sa svojim vratovima , zatim mali majmuni i dva čimpanze koji su na nas bacali pijesak i ptice koje zovu flamengo. U niskom kavezu bile su šarene papige i paunovi koji su širili svoje ogromne repove. Zebre su trčale po kavezu u kojem su bili i konji niskog rasta - poniji. Bilo je dingosa , divljih pasa i vukova. Pogotovo mi se svidio onaj dio zoološkog vrta gdje su bili kamaleoni , gušteri koji mijenjaju boju. Tu smo vidjeli i pirane - rebe mesoždere koje žive u Južnoj Americi u rijeci Amazoni. Time smo završili posjet zoološkom vrtu u Osijeku. Igor Bušić , 3.a

RADNA AKCIJA

Bio je to četvrtak 2. IV kada je došao drug pedagog k nama u razred i rekao da svi šesti razredi danas imaju radnu akciju. ujutro u 8,00 sati.

Tog dana pošto smo svi došli pred školu u Malom Parizu, drug pedagog nas je rasporedio oko škole, sa zadatkom da pokupimo kamenje i ostalo smeće oko škole. Odmah u početku vidjelo se tko je došao zabušavati, a tko raditi. Ti prvi šetkali su tamo-tamo s kamenjem u ruci iz tuđe vrećice, tek toliko da se kreću. Oni su ubrzo iskoristili prvu priliku pa pobjegli. Tako nas je ostalo pola manje. Mi preostali zaista smo radili i to se dobro vidjelo po našim natečenim rukama.

Dok smo čistili taj prostor oko škole, pronašli smo toliko odjevnih i drugih predmeta, da smo u šali govorili kako možemo otvoriti trgovinu. Za to vrijeme dječaci su se šalili na račun djevojčica. Plášili su nas glistama, a jedan je čak pronašao mrmka i stavljao nam ga u kosu. Drugi je pronašao neku konzervu, uzeo štap, lupao u nju i vikao: "Ručak."

Završili smo oko 11 sati. Tada smo se svi preostali skupili i stali u redove po razredima. Vidjeli smo da ih je najviše pobjegli iz našeg razreda, 6.a razreda. I što je najgore među "izbjeglicama" su bili i članovi odbora našeg razreda.

Unatoč našim žuljevitim rukama akcija nam se svidjela, jer je to bila naša prva radna akcija.

Đaković Ankica, 6.a

MOJE BUDUĆE ZANIMANJE

Često puta, dok sjedim sam u svojoj sobi razmišljajući, pokušavam zamisliti sebe kao odrasla čovjeka, na poslu koji će biti ostvarenje mojih želja. Misli me odvedu nekuda daleko, i ja utonem kao u neki san koji će se jednom možda i ostvariti. Ukažu mi se pred očima široka prostranstva i ceste što vode u nedogled. A preko tih cesta vidim mostove.

Oduvijek je postojalo nešto što me je neodoljivo vezalo uz te tajanstvene divove što se ponosno šire uzdižući se nad rijekama i vijugavim putovima. Isada, dok sjedim sam, tu u svom svijetu mašte, zamišljam sebe kao poznatog graditelja koji neumorno stvara i gradi.

Rasli bi mostovi svom silinom pružajući se kao putovi što povezuju stvarnost s obalom sna, uzdizali se iznad rijeka što bi žurile i gubile se iza krivina. Život bi tekao neumoljivo, izmjenjivale bi se zime i ljeta, a oni bi i dalje stajali, visoki i jaki, kao simbol vječnosti i spomena jednog stvaraoca koji je svoj život ugradio u njihov.

Njihove čelične vene prkosno bi odolijevale zubu vremena i oni bi ponosno uzdizali glavu k suncu. Bili bi velikodušni i u svoje okrilje skupljali sve suze neba, sav sjaj i bijedu života. Spajali bi jedan kraj rijeke s drugim i na taj način čuvali ljubav i jedinstvo mnogih. Iza svojih ogromnih stupova stvarali bi najljepšu sjenu za umorne i zaljubljene.

"E, ja vam ne vjerujem kad kažete da su to beživotne, ogromne i hladne konstrukcije! One imaju i krv i srce graditelja, umivene su teškim znojem, jednom rječju oni imaju svoj svijet.

Možda ću jednom moći stajati na mostovima čiji će stupovi biti ugrađeni na obalama rijeka i promatrati ih kao plod svog života, a ne svoje mašte. U njima će biti ugrađen dio mog srca, dio mog života.

Kokanović Goran, 8.b